

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udtog af den gamle danske Riimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 50. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_3-txt-shoot-idm897/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sig kalbte mine Hoffinner høer med sig,
 Dg bad dem lade sig lyde;
 Vi modte Hagen høer min Gaard,
 Vi vaare ei halte mange *).
 De floge os af som andre Faar,
 Som Hagen hadde jøtt forlange **).

Harald Hylletand.

For Nedernavns Styld og ærlig Sag
 Der ingen Mand at være Sag ***),
 Man pleier at skille der Folk ad med,
 Saa haver det været en gammel Sed.
 Da Bøseth hadde flævet min Fader ihjel
 Han meende han hadde spst da vel,
 Han glæbdes at han den Seire vand
 Han gjorde sit Bryllup i Skaane-Land.
 Jeg kom did første hans Bryllups-Nat,
 Jeg hannum flo saa overbrat,
 Men siden han sit sit Banesaar,
 Da flo han i min Mund et Skaar,

*) Halte mange = halvt saa mange.

***) Jøtt forlange = lovet for længe siden.

****) For et Vinavns Styld som man har snøgt paa en
 ærlig Maade, bør ingen høer lide.

Saa vorde der andre Lænder igen
 Gule som Vop og ei hvide som Beeth,
 De nævnde mig deraf Hylletand
 Dg ikke for andet paa min Sand.
 Saa flo jeg da alle de Kempet smaa,
 Som hadde Danmark fore at staa;
 Dernæst jeg Norge og Sverrige vand
 Dg kom dennem baade under Danes Hand,
 Konning Abbe greb jeg i Frisenland
 Dg tog hannem til min Tjeneste-Mand,
 Saa foer jeg da til Tydskland ind
 Dg vandt og det med Magt og Sind *),
 Dernæst jeg (og) Bretanien vand
 Saa flo jeg Kongen af Wengelands;
 Skotland vandt jeg med Herreskjold
 Dg kom det under Danes Vold,
 Til Frankerige foer jeg dernæst,
 Der sit jeg Tventyr afsømbest,
 Jeg sendte og Folk til Vælfen-Land
 Waade Slaat og Stæder jeg overvand,
 Den stærke Mur om Romere-Stad
 Sloge de derned som jeg dem bad,
 De flove Keiseren han heed Valenth,

(4 *)

*) Sind = Kløgt deraf: find dig og findrig.

De havde hans Land da skænt og brændt,
 Ingen var der den Stad saa fast,
 Jeg vandt ei over med en Hæst.
 Hvad skal jeg nu mere sige deraf *)
 Hvert Land og Rige til Medelhad,
 De gæve mig Skat i femti Aar,
 Saalænge jeg Dännemarks Koning vaar
 Hvert Rige som havde de Danste navn
 Det Hælv og reddes der Brede og Hævn **)
 Jeg hoit saamangen Kæmpe stærk,
 Som kloge var i alt Høfsøvt,
 Og trost og fast i Hjerte og Hu
 Dit Rigens Gavn og mit Behov; (Behov)
 Om En den Anden i Næsen slov
 Med en Sværbklobde der noget drøv ***)
 Eller med en Staalhandske og Hand,

*) Nu e: fornaae deraf har vi endnu Mulighed,
 For nu e m. s. Udentvial er monne, som forbuan
 Kæods m unne, og bruges om det Forbigangne,
 Dredes gamle Imperfectum, og made nu repræsen
 tere det.

**) De gamle stæv nemlig: næfnd og Hefnd, betegner et
 Minnet gjort.

***) Som kunde forskaae noget, træk te til Sammenro,
 sige vi.

Det han bennem i hans Nase sand,
 Bunkede han da med sin Braa *)
 Da skulle han ei for Hulde gaa,
 Men Gaarden slye og være udrø **),
 Forbi han var saa blod i Hu.
 Omfider da Alderen gif mig paa,
 Da gif min Syfseren mig fraa;
 Koning Ring som jeg i Sverrigs Land
 Habde gjort der til en mægtig Mand,
 Han ville ei give mig da min Skat,
 Men var uhuld baade Dag og Nat,
 Og andre gjorde han uhulde med sig.
 At de skulle og unbfalde mig.
 Thi stæv jeg til Kongen i Engelund,
 Skotland, Frysland og Hybertland,
 Til Norge sendde jeg levende Røst,
 At de skulle mig og komme til Trost;
 Lydste lod jeg og stæve til,
 At de skulle komme til Hjælp om vel ***)
 Jeg hadde og med mig trehundrede Mø's,

*) Bunkede han da med sit Bøyn.

**) Udrø e: udrøi, utrø, usikker. Sallandsbøfaren bruges
 endnu den for drøi, og ædrøe betyder ligesom æ
 (altid) drø, altid sikker og dygtig.

***) Om vel e: ligesaa vel.

Hver som en Kæmpe stædt og før,
 Somfru Heed hun deres Banner bar,
 At flyde og flaa var hun saa snar,
 Skelmeer det var deres høveste Navn;
 I Døds og Kei gjorde de get Gavn;
 Med dem foer jeg i Striden ind,
 End som jeg var, af Alder blind.
 Der kom Kong Ring og dravend imod
 Og andre foer efter til Hest og Fod.
 Da bad jeg Danst og raadte dem saa,
 At de skulle fast og mandelig staa,
 Og tænke den Seier og store Manddom,
 Som de havde vundet i Verden om,
 Og aldrig hadde ront udvortes Mænd *),
 Men været heres Herre som de ere end;
 Kæmper og paa den Falskhed og Svig
 Konning Ring min Systeren get nu mig,
 Han vil ei synde sit eget Blod **).

*) Stætte (bestygt med det isl. raun) at prøve, forsøge, betyder her det samme som i Kampstætte at nappe Mænd af, saae at finde.

**) Kyrtme: spore, som man seer baade af Sammenhængen og af det modsatte af Kyrtme der i vore gamle Love altid bruges om at gjøre Ufred og Mord. Rentelig er det en endnu en Bevning af dette Ord.

Men gør meg nu saa saare imod,
 Han vil ei holde med Tre den Tros
 Som han meg jætted ubi mit Bos,
 Der ginge vi sammen ubi en Strid
 Med Konninger hv op paa en Lid,
 Vi tode lyde Besuner og Hoer,
 De flo hveranden som Bønder flaa Korn;
 Der gaves et Skrald og Bulder ved,
 Som Himmelen kulde falde ned,
 En Reg der op i Himmelen stod
 Af Stov og Hede og Mandeklod;
 Sa a flod der Bled op paa den Mark
 Som det hadde været en Flod vel stark,
 Himmelen kunne man neppelig see,
 For Sten og Pile, saa tykke flod de,
 Den Tid jeg hørde de sloges saa fast,
 Da spurgde jeg ad min Kæreste med Hast,
 Hvorlunde det da i Striden gif,
 Og hvoo som Overhanden da gif,
 Da blev han mig saa flum i Svar,
 Han sagde: du bliver det vel vaer,
 Han slog meg gænsken paa min Skaf *),
 Saa det jeg neder af Karmen fald

*) Gænsken: som snarest, betaf lige af end Gænsel og den giennefte Bei.

Tretti Tusinde Frimænd desvær
Blev der Slaven af min Hær,
Toto Tusinde miste Kong Ring da des
Af sine fribaarne Mænd thi beder *),
Foruden fattige som der da blev,
Som ingen talte og ingen stæv;
Det kunne mig være saa stor en Harm
Der laa godt Fælt op over min Arm.
Saa blev jeg da bød af det samme Slag
Jeg tabte baade Liv og Strid den Dag;
Det siges at jeg da tabte den Kri,
For jeg havde der mange Lykke ubi,
Og andre flere blodagtige Mænd,
Som ikke to kunne gøre fuldt for een.

Gorm Haraldsen.

Som andre Konger toge dem thi Tid
I Orlov og Kri at øve,

*) Ubentvivl har her skædet: thi der o: bedede thi det
forbeder Nimen, og Almuen siger endnu paa sine Stæ
der de s: b: a: r. Det er ellers i flere Henseender
mærkeligt, at Uhyndighed om den Skrivemaade man
i Rimkonsten hyppig finder ene har valdt Tvisten
om Debens aldrig thi si t her a: aldrig des senere,
besmitade, i Lykke Liv 3 B. 18 K.

